

«Zekâtı verilmeyen her altın ve gümüş, kıyamet günü ateşte kızdırılarak levhalar haline getirilip sahibinin yanları, alını ve sırtı bunlarla dağlanır.»

Ebû Hureyre -radiyallahu anh-'den rivayet edildiğine göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Zekâtı verilmeyen her altın ve gümüş, kıyamet günü ateşte kızdırılarak levhalar haline getirilip sahibinin yanları, alını ve sırtı bunlarla dağlanır. Bu plakalar soğudukça, süresi elli bin sene olan bir günde kullar arasında hüküm verilinceye kadar sahibine azap için tekrar kızdırılır. Neticede kişi, yolunun ya cennete ya da cehenneme çıktığını görür.» - Ey Allah'ın elçisi! Peki zekâtı verilmeyen develerin durumu nedir? dediler. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Hakkı ödenmeyen her deve sahibi, -ki su başlarına geldikleri zaman sağılıp sütünün muhtaçlara dağıtılması da bu haklar arasındadır- kıyamet günü düz ve geniş bir sahaya yatırılır. O develer de en semiz hallerinde ve bir tek yavru bile dışarıda kalmamak şartıyla o kişiyi ayaklarıyla çiğner ve dişleri ile ısırırlar. Öndekiler geçtikçe arkadakiler gelir (aynı şeyi yapar). Süresi elli bin sene olan bir günde insanlar hakkında hüküm verilinceye kadar bu böyle devam eder. Neticede kişi, yolunun ya cennete veya cehenneme çıktığını görür.» - Ey Allah'ın elçisi! Peki, zekâtı verilmeyen sığırlar ile koyunların durumu ne olacak? dediler. Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Hakkı (zekâtı) verilmemiş her sığır ve koyun sahibi, kıyamet günü düz ve geniş bir yere yatırılır. İçlerinde eğri boynuzlu veya boynuzsuz veya boynuzu kırık bir tane bile hayvan bulunmaksızın o hayvanlar o kişiyi boynuzları ile süser, tırnakları ile çiğnerler. Öndeki geçince arkadaki onu takip eder ve bu durum süresi elli bin yıl olan bir günde kullar arasında hüküm verilinceye kadar devam eder. Neticede kişi, yolunun ya cennete veya cehenneme çıktığını görür.» - Ey Allah'ın elçisi! Ya atların durumu nedir? dediler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Atlar üç sınıftır. Kişi için yük olan at vardır; örtü olan at vardır, ecir ve sevap olan at vardır. Yük ve vebal olan at sahibinin sırf çalım satmak ve İslâm'a düşmanlık yapmak için beslediği attır. Bu, o adam için vebaldır, örtü olan at sahibinin Allah rızası için beslediği ve binit ve koşum olarak üzerindeki Allah'ın hakkını ödediği, iyice bakıp gözettiği attır; bu sahibi için bir perde ve örtüdür. Ecir ve sevap olan ata gelince, o da sahibinin Müslümanlara yardımcı olmak maksadıyla Allah yolunda besleyip çayır ve bahçelerde otlattığı attır. Atın o çayır veya bahçeden yediği ve çıkardığı şeyler sayısınca sahibine iyilik yazılır. Hatta at ipini koparıp da bir-iki tur atarsa, onun izleri ve pislikleri adedince sahibine iyilik yazılır. Ya da sahibi sulamak niyeti olmadığı halde onu bir nehir kenarından geçirirken at su içecek olsa, Allah onun içtiği su yudumları adedince sahibine iyilik yazdırır.» - Ey Allah'ın elçisi! Peki ya eşeklerin durumu nedir? dediler. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: «"Kim zerre kadar bir hayır işlerse onun karşılığını görür. Kim zerre kadar kötülük yaparsa onun karşılığını görür." (Zilzal

Suresi 7 ve 8. Ayetler) mealindeki umumi ayetten başka bana eşekler hakkında özel bir bilgi verilmedi.»

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Müellif -rahimehullah- bu hadisi zekâtın farz olduğunun te'yid edilmesi/pekiştirilmesi ve fazileti bölümünde zikretmiştir. «Zekâtı verilmeyen her altın ve gümüş, kıyamet günü ateşte kızdırılarak levhalar haline getirilip sahibinin yanları, alını ve sırtı bunlarla dağlanır. Bu plakalar soğudukça, süresi elli bin sene olan bir günde kullar arasında hüküm verilinceye kadar sahibine azap için tekrar kızdırılır. Neticede kişi, yolunun ya cennete ya da cehenneme çıktığını görür. » Her halükarda altın ve gümüş akçelerin zekâtının verilmesi farzdır. Eğer vermezse karşılığında Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem'in- buyurduğu gibi: «Hakkı ödenmeyen her deve sahibi -ki subaşlarına geldikleri zaman sağılıp sütünün muhtaçlara dağıtılması da bu haklar arasındadır- kıyamet günü düz ve geniş bir sahaya yatırılır.» İmam Müslim'in rivayetinde: «Olduğundan daha büyük» yani dünyada olduğundan daha büyüktür. Nasıl ki boynuzlu hayvanlar toslayarak en isabetli ve hasar verici boynuz darbeleriyle zarar veriyorlarsa (zekâtı vermeyenin) cezasının daha büyük olması istendiğinden develerin çokluğu, iri bir şekilde yaratılışının tam olması ve kuvvetiyle üzerine basarken daha ağır olmasındandır. Öndekiler geçtikçe arkadakiler gelir (aynı şeyi yapar). Müslim'in rivayetinde: «Arkadakiler geçtikçe önkiler gelir.» Manası: Elli bin sene azap görür. İnsanlar hakkında hüküm verilinceye, yolunun ya cennete veya cehenneme çıktığını görünceye kadar bu böyle devam eder. Ey Allah'ın elçisi! Peki, zekâtı verilmeyen sığırlar ile koyunların durumu ne olacak? dediler. Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Hakkı (zekâtı) verilmemiş her sığır ve koyun sahibi, kıyamet günü düz ve geniş bir yere yatırılır.» Koyun ve ineğin zekâtını vermeyen kişiye devenin zekâtını vermeyen kişiye ne söylendiyse o sözler söylenir. Ey Allah'ın elçisi! Ya atların durumu nedir? dediler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Atlar üç sınıftır. Kişi için yük olan at vardır; örtü olan at vardır, ecir ve sevap olan at vardır.» Birinci sınıf atlara gelince: Yük ve vebal olan at sahibinin sırf çalım satmak ve İslâm'a düşmanlık yapmak için beslediği attır. Atını riya, gösteriş, böbürlenmek ve Müslümanlara karşı düşmanlık için hazırlayan kişinin üzerine kıyamet günü yük olur. İkinci sınıf atlara gelince, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şu sözünü açıklamıştır: «Örtü olan at sahibinin Allah rızası için beslediği ve binit ve koşum olarak üzerindeki Allah'ın hakkını ödediği, iyice bakıp gözettiği attır; bu sahibi için bir perde ve örtüdür.» Manası: Sahibinin kendi ihtiyacı için hazırladığı atlardır. Yavrularından, sütünden, binerek ve kiralarak faydalanır. Bu ameli Allah Teâlâ'ya itaat ve rızasını kazanmak, bir de insanlardan bir şey istememek için yapmaktadır. Bu (Atlar) insanların mallarından istememek için yeterli bir yasaktır ve ona bir örtüdür. Allah rızası için beslediği, binit ve koşum olarak üzerindeki Allah'ın hakkını unutmaz. Allah Teâlâ yolunda binit olarak ya da ihtiyaçlarını gidermek için kullanmasıdır. Güç yetiremeyeceği yükü yüklememesidir. Atları uygun bir şekilde gözeterek/kollayarak ve onlara zarar gelmesini engelleyerek onlarla ilgilenmesi sahibini fakirlikten koruyan bir örtüdür. Üçüncü sınıf: Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şu sözünde zikretmiştir; «Ecir ve sevap olan ata gelince, o da sahibinin Müslümanlara yardımcı olmak maksadıyla Allah yolunda besleyip çayır ve bahçelerde otlattığı attır. Atın o çayır veya bahçeden yediği ve çıkardığı şeyler sayısınca sahibine iyilik yazılır. Hatta at ipini koparıp da bir-iki tur atarsa, onun izleri ve pislikleri adedince sahibine iyilik yazılır. Ya da sahibi sulamak niyeti olmadığı halde onu bir nehir kenarından geçirirken at su içecek olsa, Allah onun içtiği su yudumları adedince sahibine iyilik yazdırır.» Yani onları Allah yolunda cihad için hazırladı.

Kâfirlerle savaşırken Allah Teâlâ yolunda onlara ister kendisi binsin ya da vakfetmiş olsun fark etmez. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Kim bir savaşçıyı hazırlarsa oda savaşmıştır.» Bu adam ki atlarını Allah Teâlâ yolunda, Allah'ın dini yüce olsun diye hazırlamıştır. Atların yerden yediği her bitkide ona sevaplar vardır. Hatta idrarı ve dışkısı sebebiyle ona sevap yazılır. Rabbin kimseye zulmetmez. «Hatta at ipini koparıp da bir-iki tur atarsa, onun izleri ve pislikleri adedince sahibine iyilik yazılır.» Yani, atların kendi yerinde otlamaları için bağlanan iptir. Eğer ipini koparıp başka bir yerde otlamaya giderse, sahibine onların kat ettiği mesafedeki izleri ve pislikleri adedince ecir/sevap vardır. «Sahibi sulamak niyeti olmadığı halde onu bir nehir kenarından geçirirken at su içecek olsa, Allah onun içtiği su yudumları adedince sahibine iyilik yazdırır.» Manası: At sahipleri ya da sulayana onların nehirden su içmesine sulama niyeti olmasa dahi ecir vardır. O sulamaya niyet etmese bile her içtiği yuduma sevap vardır. Bu da daha önceki niyetiyle yetinmekle olur. Bu niyet atları Allah Teâlâ yolunda hazırladığı zamandır. Niyetini bozup o amelden çıkmaya karar vermediği sürece, niyetin amelle birlikte ilk başından sonuna kadar olması şartı yoktur. "Ey Allah'ın Rasulü! Peki ya eşeklerin durumu nedir?" Yani: Eşeklerin hükmü nedir. Zekâtın farz olması hususunda çiftlik hayvanları (deve, sığır, koyun ve keçi gibi) ya da atların hükmünü alırlar mı? Dedi ki: «Eşekler hakkında bana bir şey indirilmedi.» Yani bizzat onlar hakkında bana bir nas indirilmemiştir. «"Kim zerre kadar bir hayır işlerse onun karşılığını görür. Kim zerre kadar kötülük yaparsa onun karşılığını görür." (Zilzal Suresi 7 ve 8. Ayetler) mealindeki ayetten başka bana eşekler hakkında özel bir bilgi verilmedi.» Yani her türlü hayrı ele alan genel bir ayettir. Muttefakun aleyhtir. Hadisi bu lafzıyla İmam Müslim rivayet etmiştir. Bu ayet bütün hayır ve şer hakkında umumi bir ayettir. Çünkü o karınca yavrusunu görünce ki; o en değersiz şeydir. Bundan dolayı karşılık alır. Bundan daha büyük olan daha öncelikli ve daha uygundur. Allah Teâlâ'nın şu ayette buyurduğu gibi; (Herkesin, iyilik olarak yaptıklarını da kötülük olarak yaptıklarını da karşısında hazır bulduğu günde (insan) isteyecek ki kötülükleri ile kendisi arasında uzun bir mesafe bulunsun). Ali İmran: 30. Ayet.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/6611>

النَّجَاةُ الْخَيْرِيَّةُ
ALNAJAT CHARITY

